Історія Кулик Ольги – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Турботливе серце»

Є люди, для яких турбота — не просто добре слово, а щоденна праця, щире бажання почути, підтримати й допомогти. Вони не залишаються осторонь чужих проблем, уміють об’єднувати людей і знаходити можливості там, де, здається, їх уже немає. Саме такою є Ольга Кулик — донеччанка, яка після вимушеного переїзду зуміла перетворити власний досвід подолання труднощів на справу підтримки інших.

Ольга виросла в селищі Мангуш Донецької області. Там минули її дитинство та шкільні роки, сформувалися життєві орієнтири. Здобувши вищу економічну освіту, вона займалася підприємництвом, створила родину та виховує двох доньок. Її життя й подальші плани були тісно пов’язані з рідною громадою.

Повномасштабне російське вторгнення змінило звичний уклад. У квітні 2022 року Ольга разом із дітьми була змушена залишити Мангуш і переїхати до Києва. Попри необхідність облаштовувати побут на новому місці та адаптуватися до нових умов, вона зберегла зв’язок із земляками.

Із перших днів у столиці Ольга долучилася до роботи спільноти переселенців та брала участь у заходах Центру підтримки ВПО «Серце Сходу» Маріупольського району. Саме взаємодія з людьми, які мають подібний досвід переміщення, стала для неї важливою опорою.

«Коли я опинилася в Києві з дітьми й фактично починала все спочатку, причетність до Мангушської громади стала для мене справжньою підтримкою. Це було відчуття свого кола й розуміння, що я не сама. Мангуш — це моє коріння та частина ідентичності, тому навіть далеко від дому мені важливо, щоб про наш край знали, пам’ятали наших людей, а громада залишалася активною», — розповідає Ольга.

Вона послідовно популяризує історію та культуру рідного краю. Зокрема, за її участі в Центрі життєстійкості «Мангуш» запровадили настільну гру «Код Донеччини». Через гру відвідувачі знайомляться з традиціями та історією регіону, згадують знайомі місця й підтримують зв’язок із громадою.

Згодом Ользі запропонували посаду соціальної менеджерки Центру життєстійкості «Мангуш». Попри те, що раніше вона не працювала в соціальній сфері, уважність до людей і прагнення бути корисною допомогли їй швидко опанувати новий напрям. У роботі вона керується принципом, що

іноді людині достатньо вчасного вислуховування, поради та фахового супроводу, щоб впоратися зі складними обставинами.

Сьогодні Ольга координує діяльність Центру, розвиває партнерства, підтримує команду та організовує допомогу для дітей, жінок, родин і людей старшого віку, які опинилися у складних життєвих обставинах.

Окремий напрям її роботи — підтримка військовослужбовців, які проходять лікування та реабілітацію. У Центрі проводять ігротерапевтичні зустрічі, спрямовані на відновлення емоційного ресурсу та підтримку ментального здоров’я захисників.

Розуміючи важливість міжвідомчої взаємодії, Ольга налагоджує співпрацю з державними установами, громадськими та благодійними організаціями. Серед партнерів Центру — Київське міське відділення Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Територіальне медичне об’єднання МВС України по м. Києву та Київській області, БФ «Право на захист», Північний міжрегіональний центр з надання безоплатної правничої допомоги та інші структури. Центр під її керівництвом бере участь у Днях спільнодії в Києві для обміну досвідом між фахівцями. У 2026 році Ольга долучилася до Форуму центрів життєстійкості за участі Міністра соціальної політики України Дениса Улютіна, де обговорювали подальший розвиток системи психосоціальної підтримки населення.

Наприкінці зими — на початку весни 2026 року Ольга за підтримки благодійного фонду організувала видачу теплих речей для мешканців Мангушської громади, щоб підтримати земляків на відстані.

Також вона приділяє значну увагу власному професійному розвитку, вдосконаленню управлінських навичок і поглибленню знань у сфері соціальної роботи, адже за кожним зверненням стоїть конкретна людина зі своїми потребами.

Історія Ольги Кулик — це приклад того, як досвід вимушеного переселення став початком нової професійної реалізації та системної допомоги людям, які її потребують.